

ВІСТНИК

державних законів і розпорядків

Західної Области Української Народної Республіки.

8. Випуск.

Виданий 30. цвітня 1919.

Річник 1919.

Зміст: (ч. 53 – 74). — 53. Розпорядок в справі пересилання обов'язкових примірників друкових писем. — 54. Розпорядок про заборону ношенню однострою (унiformі) бувшим державним і залізничним службовикам. — 55. Розпорядок в справі перепусток і паспортів до подорожі для цивільних осіб. — 56. Закон про впроваджене в обіг гривень і карбованців. — 57. Розпорядок в справі підвищення піборів мужчи і гаїстів без ранги при Державній Жандармерії, емеритованих жандармів (гаїстів без ранги) та віді і сиріт по них. — 58. Розпорядок в справі заведення літного часу на Зах. Області Української Народної Республіки. — 59. Закон про платні народних і виділових учителів. — 60. Розпорядок про обмеження споживання мяса. — 61. Розпорядок про мливо, хліб і мучні страви. — 62. Розпорядок в справі апеляційної комісії для доходового податку. — 63. Закон в справі заведення 8-годинного робочого дня. — 64. Закон про допо нече добового для членів У. Н. Р. — 65. Закон про доповнення § 19. закона з дня 25. жовтня 1896 р. ч. 20. В. д. з. о безпосередніх особистих податках. — 66. Закон, яким вноситься зміна в закон про займи майна, довершени на основі цього розр. з дня 9. червня 1915 р. ч. 156. В. д. з. — 67. Закон про зміну деяких постанов військового карного закона. — 68. Розпорядок про утворення Палати Адвокатів в Станиславові. — 69. Розпорядок про адвокатські іспити. — 70. Розпорядок по приреченні і заводову назву адвокатів. — 71. Розпорядок про право заступництва німецько-австрійських адвокатів. — 72. Розпорядок про поборюване хабарництва. — 73. Розпорядок про обов'язок святковання дня 1. мая в ст. кожного року. — 74. Розпорядок в справі виплати одноразового надавичайного додатку чинним державним урядникам і функціонерям, емеритам, вдовам і сиротам по них та залізничним робітникам.

53.

Розпорядок

Державного Секретаріату судівництва, Державного Секретаріату просвіти і віроісповідань та Державного Секретаріату внутрішніх справ з дня 28. марта 1919 р. в справі пересилання обов'язкових примірників друкових писем.

На підставі закона Української Національної Ради з дня 21. падолиста 1918 р. заряджується:

§ 1.

Згадані в § 18. пресового закона з дня 17. грудня 1862 р. ч. 6. ех 1863 В. д. з. обов'язкові примірники друкових писем, яких друкар або накладець має свій осідок на території Західної Области Української Народної Республіки, має ся пересилати по одному примірникові Державному Секретаріатові просвіти і віроісповідань, Державному Секретаріатові

внутрішніх справ, Національний Бібліотеці у Київі і Державній Бібліотеці у Львові.

§ 2.

До часу доки не настулють нормальний відносини обов'язкові примірники для Національної Бібліотеки у Київі і Державної Університетської Бібліотеки у Львові належить пересилати у Державний Секретаріат просвіти і віроісповідань.

§ 3.

Приписи § 1. і 2. відносяться до всіх друкових писем, які видано² на території Західної Области Української Народної Республіки по дни 1. падолиста 1919 р. з тим, що найпізкішими речинцем до пересилання обов'язкових примірників назначується день 30. цвітня 1919 р.

Державний Секретар судівництва:

Бурачинський, В. І.

Державний Секретар просвіти і віроісповідань:

Др Артимович, В. І.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др Манух, В. І.

54.

Розпорядок

цілого Державного Секретаріату з дня 1. цвітня 1919 р. про заборону ношення одностроїв (уніформ) бувшим державним і зелізничним службовикам.

§ 1.

Бувші австр. державні і зелізничні службовики, які не повніть чинної служби в Українській Державі і коли не мають іншого одягу, можуть протягом шести місяців від дня оповіщення цього розпорядку носити однострій (уніформ) з послідного часу чинної служби, однак забороняється їм носити уніформові шапки і службові відзнаки, як прим. рози, звіздки, розети, нашивки золоті, срібні і інші, зелівничі колесцята, поштарські трубки, гірницькі молоти і перепаски на раменах.

§ 2.

Проступки проти постанов цього розпорядку, оскільки вони не підпадають під юрисдикцію судів, будуть карати адміністраційні власти грошовою карою до 200 К. або арештом до 14 днів.

§ 3.

Розпорядок входить в жите з днем його оповіщено.

Президент Ради Державних Секретарів,
Державний Секретар скарбових справ, торгу
і промислу:

Др Голубович, В. Р.

Державний Секретар судівництва:

Бурачніцький, В. Р.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др Макух, В. Р.

Державний Секретар шляхів, пошт і телеграфів:

Мирон, В. Р.

Державний Секретар земельних справ:

Мартинець, В. Р.

Державний Секретар публичних робіт:

Козаневич, В. Р.

Державний Секретар просвіти і віроісповідань:

Др Архимович, В. Р.

Товариш Державного Секретаря військових справ:

Бубела, В. Р.

Товариш Державного Секретаря заграницьких
справ:

Др Позніський, В. Р.

55.

Розпорядок

Державного Секретаріату внутрішніх справ виданий в порозумінню з Державним Секретаріатом військових справ та Державним Секретаріатом заграницьких справ дня 3. цвітня 1919 р. в справі перепусток і паспортів до подорожі для цивільних осіб.

Розпорядок Державного Секретаріату внутрішніх справ виданий в порозумінню з Державним Секретаріатом військових справ та Державним Секретаріатом заграницьких справ дня 16. лютого 1919 р. ч. 22. В. д. з. р. в справі перепусток і паспортів до подорожі для цивільних осіб доповнюється отсім в сім напрямів:

§ 1.

Оплату назначено за виставлюване посвідок в § 4. наведеного розпорядку знижується для селян і міщан, які не займаються торговлею, на 1 К., а оплату назначено в § 9. того ж розпорядку для названої щойно категорії осіб знижується на 2 К.

§ 2.

Посвідки для осіб, які скочать від відати членів родини, що служать при Українській Армії, вільні від оплати.

§ 3.

Підступне узискане перепусток після §§ 1. і 2, значить за зниженою оплатою, та ужите їх в цілях спекуляційних каратиметься державними повітовими комісаріями — з правом відклику до Державного Секретаріату внутрішніх справ протягом 8 днів від дня доручення карного рішення — карою арешту до 8 діб або гривною до 800 К.

§ 5.

Розпорядок сей входить в жите з днем його оповіщено.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др Макух, В. Р.

Товариш Державного Секретаря військових справ:

Бубела, В. Р.

Товариш Державного Секретаря заграницьких
справ:

Др Позніський, В. Р.

Державний Секретар шляхів, пошт і телеграфів:

Мирон, В. Р.

Державний Секретар публічних робіт:

Козаневич, В. Р.

Державний Секретар просвіти і віроісповідань:

Др Артимович, В. Р.

Товариш Державного Секретаря військових справ:

Бубела В. Р.

Товарищ Державного Секретаря заграницьких справ:

Др. Лозинський В. Р.

58.

Розпорядок

Державного Секретаріату військових справ, Державного Секретаріату внутрішніх справ та Державного Секретаріату шляхів, пошт і телеграфів з дня 6. цвітня 1919 р. в справі заведення літнього часу на Західній Області Української Народної Республики.

§ 1.

З важкотю від 13. цвітня до 14. вересня 1919 р. заводиться на цілій Західній області Української Народної Республіки літній час.

§ 2.

В ночі з дня 12. на 13. цвітня 1919 р. належить пересунути о годині 2. в ночі всі годинники о одну годину наперед, значить ся на годину 3.

За Державного Секретаря військових справ:

Бубела, В. Р.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др Манух, В. Р.

Державний Секретар шляхів, пошт і телеграфів:

Мирон, В. Р.

59.

Закон

з дня 10. цвітня 1919 р. про платні народні і виділові учителів.

Українська Національна Рада постановила:

§ 1.

Державним учителям народних і виділових шкіл на самостійних посадах, прислугують побори (платні і податки в чинній службі) їх службових ранг, о скілько їм не прислугують висші побори, наслідком їх часового поступлення.

§ 2.

Тимчасові учителі побирають від того дня, від котрого обов'язує сей закон, а новоіменовані від 1. того місяця, що слідув від початку часу їх служби, — 1200 К. річно.

§ 3.

Всі постанови про виплату поборів, про посунення (аванс) на висші службові ступені, поступлення на висші побори, про обніження або втрату поборів, які відносяться ся до державних урядників від XI. до VIII. ранги включно, мають анальгічне примінене до державних учителів народних і виділових шкіл, о скілько сей закон не постановляє інакше.

§ 4.

Для часового поступлення відріжняє ся дві групи учителів, як слідує:

а) учителі з іспитом зрілості середньої школи і іспитом для виділових шкіл,

б) учителі народних шкіл з іспитом зрілості середньої школи, або кваліфікацією без іспиту зрілості середньої школи.

Речинці часового поступлення як слідує:

Час служби з поборами:	В групі:
в ранзі:	а б:
XI.	5 6 літ
X.	5 6 "
IX.	7 7 "

§ 5.

Тимчасових учителів іменує ся вчителями XI. ранги, коли відбули вп ідготовлюючій учительській службі 3 роки і зложили з успіхом кваліфікаційний іспит.

§ 6.

Кожному управителеві школи і управлюющему учителеві I-класової школи, належить ся відповідне вільне мешкане в шкільнім будинку, складаюче ся найменше з двох кімнат та кухні і спал. За те стягає ся йому цілий активальний додаток.

§ 7.

Державний Секретаріят просвіти і віроісповідань має перевести приділ державних учителів народних і виділових шкіл до відповідної групи, ранги і степеня платні, а то на основі §§ 4. і 5. цього закона.

§ 8.

Всі закони і розпорядки, що суперечать постановам цього закона або не дають ся примінити побіч цього закона, тратять свою силу.

§ 9.

Отсей закон входить в жите з днем 1. січня 1919 р. а виконане цього закона поручає ся Державному Секретаріятові просвіти і віроісповідань.

За Виділ Української Національної Ради:

Др Петрушевич, в. р.

Др Горбачевський в. р.

60.**Розпорядок**

Державного Секретаріяту внутрішніх справ з дня 10. цвітня 1919 р. про обмеження споживи мяса.

§ 1.

Заборонені суть продаж і споживання мяса і мясних продуктів в середу і в п'ятницю кожного тижня.

Заборона відноситься ся до всіх споживчих частий рогатого товару, телят, коней і безрог.

Заборона не відноситься ся до товщі (сирого або стопленого), безмясній солонини, крові, кістного стриженя (шпіку), росолу (юшки) і до тих родів ковбас,

котрі вироблено, зуживаючи кров і внутрішні часті зарізаних звірят.

§ 2.

Промисловцям не вільно в середу і п'ятницю кожного тижня держати мясо і мясні продукти (§ 1. розп.) на складі у своїх ділових просторах, доступних для покупців і гостей.

§ 3.

Повітова політична влада має право переводити кождої хвилі осмотр (ревізію) заробкових льокалів, в яких продають або виробляють мясиво та де по дають страви, як також приватних домів.

§ 4.

Постанови цього розпорядку не відносяться ся до військових харчівень. Повітники військові особи, коли вони харчують ся приватно або в публичних цивільних харчівнях, підпадають під постанови цього розпорядку.

§ 5.

Державний повітовий комісар має право в особливих случаях (прим. для лічниць, хорих) дозволити на віймки з під постанов § 1. розп.

§ 6.

Громади суть обов'язані помагати при виконуванню цього розпорядку.

§ 7.

За переступ цього розпорядку карати-муть повітові політичні власти грошовою карою до 5000 гривень (корон) або арештом до шість місяців.

Коли промисловець поповнить переступ цього розпорядку у виконуваню свого промислу, можна побіч висше згаданої кари відібрати йому промислове управлінене на все або на означений час, о скільки заходять вимоги з § 133. б), уступ 1), букв а) промисл. закона.

§ 8.

Розпорядок входить в жите з днем по його оповіщенню, а рівночасно гасне правна сила усіх австр. розпорядків в ділі обмеження споживи мяса.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др. Макух в. р.

61.

Розпорядок

Державного Секретаріату внутрішніх справ з дня 11. цвітня 1919 р. про мливо, хліб і мучні страви.

§ 1.

Всяке збіже має бути мелене на 95% (дев'ятьдесят п'ять від ста) на раз, не на пітель або циліндер. Збіже може бути очищено.

§ 2.

При випіканю хліба і при витворюванню печива або мучних страв належить додавати примішку що найменше 25% барбель, цукру, або інших пригожих складників.

§ 3.

Не вільно уживати муки до цукряних виробів, так в промислі, як також в приватних господарствах.

§ 4.

Продавці хліба мусуть продавати хліб на домагання купуючих також кусниками.

В публичних льокалях вільно подавати гостям тільки по одному кусникові хліба або іншого печива ваги не більше 25 грамів.

§ 5.

Розпорядок не відноситься до витворів хліба і печива у військовім заряді.

§ 6.

Державні повітові комісари можуть дозволити лічницям, як також задля дієтических або віроісповідних потреб на витімки з під постанов сього розпорядку.

§ 7.

Державні повітові комісари мають право установити продажну ціну хліба і іншого печива відповідно до місцевих відносин.

§ 8.

Контроль над виконанем сього розпорядку виконують державні повітові комісари безпосередно або через громадські і харчеві уряди.

Контрольні органи можуть перевести осмотр (ревізію) промислових льокалів і приватних господарств, вглядати в діловодчі книги і забирати прібіки для фахового провірена.

§ 9.

За переступи сього розпорядку карати-муть державні повітові комісари грошовою карою до 5000 гривень (корон) або арештом до шість місяців.

Коли промисловець поповнив переступ сього розпорядку у виконуваню свого промислу, можна іому побіч висше згаданої кари відобрести промислове управління на все або на означений час, о скільки заходять вимоги з § 133 б), уступ 1), буква а), промисл. закона.

§ 10.

Розпорядок входить в жите з днем по його оповіщеню, а рівночасно гасне правна сила усіх австрійських розпорядків про мливо, хліб і мучні страви.

Державний Секретар внутрішніх Справ:

Др. Макух, в. р.

62.

Розпорядок

Державного Секретаріату скарбових справ в дня 11. цвітня 1919 р. в справі апеляційної комісії для доходового податку.

На основі § 182. закона о безпосередніх особистих податках з дня 25. жовтня 1896 р. ч. 220. В. з. д. варяджує, що для Західної Области Української Народної Республіки апеляційна комісія для доходового податку буде складати ся з 18 членів.

Державний Секретар скарбових справ:

Др. Голубович в. р.

63.**Закон**

з дня 12. цвітня 1919 р. в справі заведення 8-годинного робочого дня.

Українська Національна Рада постановила:

§ 1.

В усіх підприємствах обчислених на зиск, як також в підприємствах державних не може виносити час праці робітника більше як 8 годин на одну добу, не вчисляючи в те перерви роботи. Сей закон не обов'язує робітників працюючих на рілі; для них застане виданий окремий закон.

§ 2.

Кожде підприємство може отсюз грацио часу в порозумінню з робочими організаціями переступити, обчислюючи плату робітників понад 8 годин, як за роботу сповнювану в часі свят (100%).

§ 3.

В підприємствах із безпереривною працею вводиться 8-годинну шихту в слідуючий спосіб:

а) робітники, які працюють в ділі безпереривнім зачинають день праці о 6. годині рано, а зміна шихти наступав о 2. годині пополудні і 10. годині вечера;

б) робітники, яких праця в тім підприємстві не є конечно безпереривною, зачинають день праці в літі, то від дня 1. цвітня до 1. жовтня о годині 6. — а в порі зимовий, то від дня 1. жовтня до 1. цвітня о годині 7. рано.

§ 4.

Спір між підприємствами, а робітниками о робочий час, рішає комісія зложена з виділу заводових робітничих організацій та репрезентантів трудодавців з властю промисловою I. інстанції на чолі. Від рішення сеї комісії прислугує пошкодованим право відклику до комісії зложені предствників центральної ради трудодавців і представника промислової влади II. інстанції.

§ 5.

Переступи цього закона будуть карані після карних постанов промислового закона.

§ 6.

Сей закон обов'язує з днем 1. мая 1919 року.

За Виділ Української Національної Ради:
Др. Горбачевський, в. р. Др. Петрушевич, в. р.

64.**Закон**

з дня 12. цвітня 1919 р. про доповнене добового для членів Української Національної Ради.

Українська Національна Рада постановила:

§ 1.

Постанову § 1. закона з дня 11. лютого 1919 р. про добове членів Української Національної Ради ч. 9. В. д. з. р. доповняє ся в сей спосіб:

По словах: перманентних комісіях. — належить добавити речене: Члени Української Національної Ради, що мешкають поза місцем обрад Української Національної Ради, одержуть добове за день попереджаючий кождочасну сесію і за день по відроченню зглядно замкненю кождочасної сесії Української Національної Ради.

§ 2.

Закон сей обов'язує від дня 1. січня 1919 року.

За Виділ Української Національної Ради:
Др. Горбачевський, в. р. Др. Петрушевич, в. р.

65.**Закон**

з дня 15. цвітня 1919 р. про доповнене § 19. закона з дня 25. жовтня 1896 р. ч. 220. В. з. д. о безпосередніх особистих податках.

Українська Національна Рада постановила:

§ 19. закона з дня 25. жовтня 1896 р. ч. 220 В. з. д. о безпосередніх особистих податках доповняє ся з той спосіб, що число членів апеляційної державної комісії заробкового податку для Західної Области Української Народної Республіки буде виносити 12 і таке саме число заступників, — з чого Українська Національна Рада вибирає 5 членів і їх заступників в посеред осіб обов'язаних до оплати податку заробкового, Державний Секретар скарбових справ іменує 5 членів і їх заступників, а Палати Торговельні у Львові і Бродах іменують 2 членів і їх заступників.

За Виділ Української Національної Ради:

Др. Горбачевський, в. р.

Др. Петрушевич, в. р.

66.

Закон

з дня 15. цвітня 1919 р., яким зносить ся займи майна, довершенні на основі ціс. розп. з дня 9. червня 1915 р. ч. 156. В. з. д.

Українська Національна Рада постановила:

§ 1.

Усі тимчасові зарядження і займи майна дозволені на основі ціс. розп. з дня 9. червня 1915 р. ч. 156. В. з. д., як також реалізація правіжів Держави з титулів наведених в § 1. покликаного розпорядку, оскільки они не зістали остаточно стягнені, — зносять ся.

Екзекуційне поступовання ведене на основі цих титулів застосовлюється; у всіх спорах непокінчених правосильно приймається, що Державний Скарб відступив від скарги. В ніяким разі Державний Скарб Західної Области Української Народної Республіки не відповідає за кошти сторін.

§ 2.

Суди екзекуційні і процесові, в яких дотичні справи в часі оповіщення цього закону находяться, виконують з уряду постанови § 1.

§ 3.

Всі подання і письма в поступованню овначенім сим законом в вільні від стемплевих оплат.

§ 4.

Закон входить в жите з днем його оповіщення.

За Виділ Української Національної Ради:

Др. Горбачевський, в. р.

Др. Петрушевич, в. р.

67.

Закон

з дня 15. цвітня 1919 р. про зміну деяких постанов військового карного закона.

Українська Національна Рада постановила:

Арт. I.

Грошеві вартості, заподані в §§ 288, 362 а), 459, 462, 464, 466, 471, 472, 473, 474, 505 і 508 військового карного закона з дня 15. січня 1855 р. ч. 19. В. з. д. змінюються в сей спосіб, що вмісто заподаних в повисших §§ грошевих вартостей, входять слідуючі вартості:

- 1) вмісто 5 (п'ять) зол. рин. — 50 (п'ятьдесят) гривень (корон);
- 2) вмісто 25 (двайцятп'ять) і 50 (п'ятьдесят) зол. рин. — 200 (двіста) гривень (корон);
- 3) вмісто 100 (сто) зол. рин. — 1000 (тисяч) гривень (корон);
- 4) вмісто 300 (триста) зол. рин. — 2000 (два тисячі) гривень (корон).

Арт. II.

Як уступ „d“ § 461. повисшого карного закона вставляється уступ „a“ з § 462 в. к. з., наслідком чого в § 462 в. к. з. дотеперішній уступ „a“ відпадає.

Арт. III.

Сей закон входить в правну силу з днем його оповіщення і примінюється також до каригідних вчинків, які до дня оповіщення цього закону не зістали ще в I. інстанції правосильно осуженні, оскіль-

ко постанови цього закона не суть остріші.

За Виділ Української Національної Ради:
Дм. Горбачевський, в. р. Др. Петрушевич, в. р.

68.

Розпорядок

Державного Секретаріату судівництва з дня 15. квітня 1919 р. про утворене Палати Адвокатів в Станиславові.

На підставі § 22. закона з 6. липня 1868 р. ч. 96. В. д. д. постановляється:

§ 1.

Палата Адвокатів в Станиславові буде утворена з усіх адвокатів, які мають свій осідок в судових округах: Станиславів, Бережани, Коломия і Чортків.

Члени сеї Палати Адвокатів перестануть бути членами Палати Адвокатів у Львові, скоро ся Палата Адвокатів розірвне свої чинності.

§ 2.

Урядуюча Делегація Львівської Палати Адвокатів в Станиславові переведе уконституоване Палати Адвокатів в Станиславові, а рівночасно застановить свої чинності як Делегація.

Перші загальні збори Палати ухвалить статути (§ 27. а, адв. зак. і § 22. дісц. стат.) та виберуть виділ (§ 27. б, адв. зак.), дісциплінарну раду (§§ 5. і 7. дісц. стат.) і екзамінаторів для адвокатських іспитів (§ 27. ц, адв. зак.).

§ 3.

Виділ Палати Адвокатів подасть звіт про уконституоване і про день розпочаття чинності Державному Секретаріату судівництва, як також предложити статути в двох примірниках до одобрення (§ 27. посл. уст. адв. зак. і § 22. дісц. стат.).

§ 4.

Урядову мову Палати Адвокатів установлює закон з 15. лютого 1919 р. ч. 20. В. д. з. р.

§ 5.

Розчислене і розділ спільніх фондів, якими завідує Палата Адвокатів у Львові, переведеться по повороті правильних відносин.

§ 6.

До часу, доки Палати Адвокатів у Львові і в Перемишлі будуть находитися в області занять ворожими військами, всі чинності їх для адвокатів, осілих на областях згідно частях областей Окружних Судів: Львів, Золочів, Тернопіль, Перемишль і Сянік сповняти-ме в їх імені і на їх рахунок Палата Адвокатів в Станиславові, однак окремо, щоби в кождім час мож всі акти, лісти, книги, реєстри і записки вилучити та передати їх Палатам Адвокатів у Львові згідно в Перемишлі.

Палата Адвокатів в Станиславові має при виконуваню сих чинностей виразно зазначити, що виконує їх в імені Палати Адвокатів у Львові згідно в Перемишлі.

§ 7.

Розпорядок входить в жите з днем по його оповіщенню.

Державний Секретар судівництва:

Бурачинський, в. р.

69.

Розпорядок

Державного Секретаріату судівництва з дня 16. квітня 1919 р. про адвокатські іспити.

§ 1.

Дотепер обовязуючий розпорядок б. австр. міністерства судівництва з 11. жовтня 1854 р. ч. 264. В. д. з. р. задержував правну силу.

§ 2.

Адвокатські іспити вільно на час надзвичайних відносин складати в Окремій Судовій Сенаті II. інстанції (закон з 15 лютого 1919 р. ч. 21. В. д. з. р. і розпорядок з 8. марта 1919. р. ч. 38. В. д. з. р.

§ 3.

Іспитову комісію установляє Державний Секретар судівництва на протяг трох літ на внесок предсідателя О. С. С. Н. інст. і при узглядненню постанови § 27. ц., адв. зак.

§ 4.

Розпорядок входить в життя з слідуючим днем по оповіщенню, а його правна сила гасне рівночасно з погасненем правної сили закону з дня 15. лютого 1919 р. ч. 21. В. д. з. р.

Державний Секретар судівництва:

Бурачинський, В. р.

70.**Розпорядок**

Державного Секретаріату судівництва з дня 17. квітня 1919 р. про приречене і заводову назву адвокатів.

§ 1.

Приречене адвоката, яке він складає у Вищому Суді (§ 5. адв. зак.), звучить:

„Прирікаю бути вірним Українській Народній Республіці, повинуватися основним і усім іншим законам Української Народної Республіки та сповнювати соєдиною мої обов'язки як адвокат”.

Раз зложене приречене є невідкладичне.

Адвокати, вже вписані на лісту адвокатів, суть вільні від складання приречена.

§ 2.

Адвокати мають право до заводової назви „адвокат”, натомість суть заборонені всякі додатки до назви, приміром: карний оборонець, надворний і судовий, краєвий, судовий.

Ся постанова не порушує права адвокатів, вписаних на лісту оборонців у військових карних справах, до уживання відповідної назви попри заводову назву.

§ 3.

Розпорядок входить в життя відносно § 1. з днем по його оповіщенню, а від-

носно § 2. в три місяці по його оповіщенню.

Державний Секретар судівництва:

Бурачинський, В. р.

71.**Розпорядок**

цілого Державного Секретаріату з дня 18. квітня 1819 р. про право заступництва німецько-австрійських адвокатів.

Адвокати (Rechtsanwälte), осілі в німецько-австрійській Республіці, мають право заступництва (§ 8. адв. зак.) в Західній Області Української Народної Республіки, а то силою взаємності (§ 8. зак. з 6. лютого 1919 р. ч. 94. В. д. з. для нім. австр. Реп.) і як довго ся взаємність тривати-ме.

§ 2.

Державний Секретар судівництва рішав обов'язуючу заяву сумніви про існування взаємності.

§ 3.

Розпорядок входить в життя з днем 1. мая 1919 р.

Президент Ради Державних Секретарів.
Державний Секретар скарбових справ, торгу і промислу:

Др. Голубович, В. р.

Державний Секретар судівництва:

Бурачинський, В. р.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др. Макух, В. р.

Державний Секретар земельних справ:

Мартинець, В. р.

Державний Секретар шляхів, почт і телеграфів:

Мирон, В. р.

Державний Секретар публічних робіт:

Козаневич, В. р.

Державний Секретар просвіти і віроісповідань:

Артемович, В. р.

Товариш Державного Секретаря військових справ:
Бубела, в. р.
Товариш Державного Секретаря заграничних
справ:
Др. Лозинський, в. р.

72.

Розпорядок

Державного Секретаріату внутрішніх
справ з дня 22. цвітня 1919 р. про
поборюване хабарництва.

На підставі заксна з дня 24. липня
1917 р. ч. 307. В. д. з. постановляється:

§ 1.

Проступок хабарництва поповнює сей,
хто за сповнюване уряду або публичного
обов'язку приймав або дав (безпосередно
чи посередно) законно неоправдану за-
плату або яку небудь іншу користь, хоч-
би се була лише принука до правильного
сповнювання, о скілько вчинок не підпадає
під постанови карного закона.

§ 2.

За проступок хабарництва каратиме
повітова політична влада грошовою ка-
рою до 10.000 гривень, або арештом до
трох місяців, а коли хабарник послугує
ся при поповненню вчинку погрозами чи
насищством або коли поповнює хабар-
ництво поворотно, грошовою карою до
20.000 гривень або арештом до шести
місяців.

Право карання прислугує також уряд-
никам, яких висилає Державний Секре-
таріят внутрішніх справ до переведення
інспекції повітових політичних влад. а

Попри кару мож оречи, що хабар
пропадає в хосен Державного Скарбу.

§ 3.

Караюча влада має повідомити про
впроваджене і про покінчене доходжені
проти хабарника, о скільки він в публич-
ним функціонарем, його верховну владу.

§ 4.

Розпорядок австрійського міністер-
ства внутрішніх справ з дня 12. серпня

1918 р. ч. 302. В. з. д. про поборюване
хабарництва (Schmiergeldunwesen), задер-
жує правну силу.

§ 5.

Розпорядок входить в жите з днем
по оповіщенню.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др. Манух, в. р.

73.

Розпорядок

цілого Державного Секретаріату з дня 25.
цвітня 1919 р. про обов'язкове святкова-
ння дня 1. мая н. ст. кожного року.

§ 1.

День 1. мая н. ст. кожного року уста-
новляється святом трудового люду.

§ 2.

В сім дні спочиває праця, за відмінкою
загально корисних публичних підприємств
і заведень.

Усі законні постанови, що відносять-
ся до недільного спочинку, мають примі-
нені до дня 1. мая н. ст. кожного року.

§ 3.

Розпорядок входить в жите з днем
оповіщення.

Президент Ради Державних Секретарів,
Державний Секретар скарбових, справ торгу
і промислу:

Др. Голубович, в. р.

Державний Секретар судівництва:

Др. Манух, в. р.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Бурачинський, в. р.

Державний Секретар земельних справ:

Мартинець, в. р.

Державний Секретар шляхів почт. і телеграфів:

Мирон, в. р.

Державний Секретар публичних робіт:

Козаневич, в. р.

Державний Секретар просьвіти і віроісновідань:
Др. Артимович, в. р.
 Товариш Державного Секретаря військових справ:
Бубела, в. р.

сно осіб залізничного етату в способі і розмірі, поданім в точці VI. розпорядку б. австр. мініст. залізниць з дня 21. вересня 1918 р. ч. 46081.

§ 3.

Услівя правіжу і розміру додатку після §§ 1. і 2. мусять застинувати 1. мая 1919 р.

§ 4.

Залізничним робітникам треба виплатити в перших днях мая 1919 р. сей додаток у висоті і способі, в якім його виплачено залізничним робітникам в лютому 1919 р.; право до нього мають робітники, які служать що-найменше від 1. цвітня 1919 р. при залізниці.

§ 5.

Розпорядок сей входить в жите з днем його оповіщення.

Президент Ради Державних Секретарів,
 Державний Секретар скарбових справ, торгу і промислу:

Др. Годувович, в. р.

Державний Секретар внутрішніх справ:

Др. Макух, в. р.

Державний Секретар судівництва:

Бурачинський, в. р.

Державний Секретар земельних справ:

Мартинець, в. р.

Державний Секретар шляхів, пошт і телеграфів:

Мирон, в. р.

Державний Секретар публичних робіт:

Козаневич, в. р.

Державний Секретар просвіти і віроісповідань:

Др. Артимович, в. р.

Товариш Державного Секретаря військових справ:

Бубела, в. р.